tegema, et need teda teadmatuses kahjulikuks loomaks peavad.

Aga seal tuleb asjatundja inimene, ja astub muti kaitseks välja, kes ise enese eest rääkida ei saa. Ta näitab, et tapetud muti sisikonnas ainult usse ja tõukusid leidub, aga mitte üht taimejuurekest. Ta õpetab, et noored viljapuud ära kuivavad ja hukka saavad tõukude läbi, kes nagu viinamarja-kobarad puujuurte küljes ripuvad. Siis saab ka põllumees aru, et väike usin musta sametist kuuega loomake tema parem sõber ja seltsimees on, ja ta hakkab muti järeletuleva põlve eest hoolt kandma ja oma heategijaid õiglaselt hindama.

Siidiuss.

Täiskasvanud siidiliblikas muneb suure hulga pisikesi mune, nii pisikesi nagu hirsi terakesed, ja sureb siis ise ära.

Väikesest munast sünnib tibatilluke tõuk — siidiuss, kes esimesest päevast peale ise enese eest peab hoolitsema, — tal pole isa ega ema.

Hiinamaal, oma esialgsel kodumaal, elavad siidiliblikad vabalt. Seal munevad liblikad munad mooruspuu okstele. Munadest väljatulnud ussid leiavad, pehmete ja mahlakate mooruspuu lehtede näol, valmiskaetud laua eest.

Venemaal (Kaukasuses ja Turkestanis) kasvatatakse siidiusse kunstlikult: mitte vabas looduses,